

РЕШЕНИЕ

№ 761

гр. Русе, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Александър С. Станчев

при участието на секретаря Елена В. И.а
като разгледа докладваното от Александър С. Станчев Административно наказателно дело № 20224520201591 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от адв.Н. Б., в качеството му на упълномощен процесуален представител на „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ“ЕООД гр.Русе, против наказателно постановление № 18-002015/27.07.2022г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” гр.Русе, с което на Дружеството, на осн. чл.414, ал.1 от КТ е наложена “Имуществена санкция” в размер на 1500.00лв. за извършено нарушение по чл.3, ал.1, т.1, б.“б“ от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда /Наредба № 5 от 29.12.2002г./, вр. чл.121а, ал.1, т.1 от КТ. Жалбоподателят моли съда да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно и неправилно.

Административнонаказващият орган, редовно призован, изпраща упълномощен процесуален представител, който поддържа наказателното постановление и моли Съда да го потвърди като правилно и законосъобразно. Районна прокуратура - Русе, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

За наказаното ЮЛ, редовно призовани, се явява упълномощеният процесуален представител, който моли да бъде отменено наказателното постановление, като излага аргументи за наличието на съществени нарушения

на процесуалните правила, както и поради липса на елементи от обективната страна на състава на нарушението.

Съдът след преценка на събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В периода от 21.06.2022г. до 06.07.2022г. свид.П. П. и Росен Русанов – инспектори в Д"ИТ"-Русе, извършили проверка за спазването на трудовото законодателство от „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ“ЕООД гр.Русе. Въз основа на представените от управителя на дружеството документи, в това число и трудовите досиета на работниците в дружеството, проверяващите констатирали, че работодателят е сключил Трудов договор №58/30.12.2021г. с Даниела Петкова Владева, с който на последната било възложено да заеме длъжността „Личен асистент“ в дружеството. Установили също така, че с Допълнително споразумение от 30.12.2022г. към Трудов договор №58/30.12.2021г. „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ“ЕООД гр.Русе и Даниела Владева се споразумели за изменение на трудовия договор, като считано от 04.01.2022г. за последната било определено за място на работа гр. Висбаден, ФРГГермания, със срок на командироване 3 месеца. В хода на проверката свид.П. извършила справка в информационният масив на Националната агенция за приходите и констатирала, че „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ“ЕООД гр.Русе не е подало уведомление до компетентната териториална дирекция на НАП за промяна мястото на работа на работника, съобразно разпоредбата на чл.121а, ал.1 от КТ. С оглед установеното, свид.П. преценила, че „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ“ЕООД гр.Русе е извършило нарушение на чл.3, ал.1, т.16 от Наредба №5 от 29.12.2002г., вр. чл.121а, ал.1, т.1 от КТ, като нарушението е от 05.01.2022г. За това нарушение съставила против Дружеството акт. Въз основа на този акт, Директорът на Д"ИТ"-Русе издал обжалваното наказателното постановление, с което за нарушението и на осн. чл.414, ал.1 от КТ наложил на „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ“ЕООД гр.Русе „Имуществена санкция“ в размер на 1500.00лв.

Тази фактическа обстановка Съдът приема за установена от събраните в хода на настоящото производство доказателства.

Жалбата е подадена в предвидения за това процесуален срок, от легитимното за това действие лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима, а разгледана по същество се явява неоснователна.

Съдът констатира, че при съставянето на актът за установяване на

административното нарушение и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са предпоставка за отмяна на НП само на това основание. В акта, а в последствие и в наказателното постановление, нарушението било описана пълно и ясно, като били посочени всички елементи от обективната страна на състава му, както и допълнителните относими към него обстоятелства. По този начин била осигурена възможност на нарушителя да разбере за извършването на какво конкретно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност, респективно да организира пълноценно защитата си.

Съдът намира за неоснователно възражението на процесуалният представител на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с опорочаване на процедурата по съставяне на акта за установяване на административно нарушение, тъй като в същият бил посочен само един свидетел, за който не било ясно дали е присъствал при извършване на нарушението или при неговото установяване, а освен това бил служител, участващ в проверката и като такъв бил пристрастен. Действително, нормата на чл.40, ал. 1 от ЗАНН изисква актът да бъде съставен в присъствие на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, но съставянето на АУАН в присъствието на свидетели, които не са очевидци на нарушението не представлява съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на наказаното юридическо лице. В настоящият случай, като участващ в проверката, очевидно Росен Русанов е свидетел при установяване на нарушението. Обстоятелството, че същият е служител в Дирекция „Инспекция по труда“-Русе и е участвал в проверката не изключва неговото качество на свидетел по акта и това, не съставлява изобщо процесуално нарушение, доколкото законът не поставя такова ограничение пред актосъставителя. Следва да се има предвид и това, че в чл.40, ал.4 от ЗАНН, законодателят е предвидил и възможност актът да се състави в отсъствието на каквито и да е свидетели, а процесното нарушение е установено на базата на официални документи, предоставени от „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ“ЕООД гр.Русе.

От събраните по делото доказателствата се установи по несъмнен начин, че състава на нарушението, така както е предявено

административнонаказателното обвинение на „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ“ЕООД гр.Русе, с обжалваното наказателно постановление, е осъществен от обективна страна от ю.л-жалбоподател.

Съобразно разпоредбата на чл.3, ал.1, т.1, б.“б“ от Наредба № 5 от 29.12.2002г., уведомлението съгласно приложение № 1 /уведомление по чл.62, ал.5 от КТ/ се изпраща в тридневен срок от изменение на трудовия договор, с което се променя длъжността и/или срокът на договора, както и в случаите по чл.121а, ал.1, т.1, б.“а“ КТ. Последната правна норма указва, че командироване на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги е налице, когато български работодател командирова работник или служител на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите. Чл.62, ал.3 от КТ въвежда за работодателите задължение в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. От събраните по делото доказателства безспорно се установи, че на 30.12.2022г. между „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ“ЕООД гр.Русе и Даниела Владева е постигнато съгласие за изменението на трудовото правоотношение, което било оформено в допълнително споразумение към Трудов договор №58/30.12.2021г. Съобразно това споразумение, работникът бил командирован, за срок от шест месеца, да изпълнява трудовите си задължения като личен асистент във ФР Германия. При това положение няма спор, че е налице командироване по смисъла на чл.121а, ал.1, т.1, б.“а“ КТ, според който командироване на работници или служители в рамките на предоставяне на услуги е налице, когато български работодател командирова работник или служител на територията на друга държава – членка на Европейския съюз /каквато е и ФР Германия/, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите. Още повече, че и в самото допълнително споразумение е посочено, че основанието за подписването му е чл.121а от КТ и като не го е сторил е нарушил

задължението си по чл.62, ал.2 от КТ и осъществил състава на чл.414, ал.3 от КТ. Тези факти са установени и от административнонаказващият орган, но същият ги е подвел неправилно под хипотезата на чл.414, ал.1 от НК.

Предвид специалната норма на чл.414, ал.3 от НК, която предвижда санкция за неизпълнение на задължение по чл.62, ал.3 от КТ, неправилно наказващият орган е приложил общата разпоредба. При липса на съществено изменение на обстоятелствата на нарушението тази незаконосъобразност може да се изправи чрез приложение на закон за същото наказуемо нарушение – това по чл.414, ал.3 от КТ.

Съдът намира, че в случая не е налице хипотезата на маловажност по чл.28 от ЗАНН, доколкото допуснатото нарушение не се отличава съществено от останалите нарушения от същия вид за да се приеме, че обществената му опасност е явно незначителна. Липсват множество или значими смекчаващи отговорността обстоятелства, което очевидно е преценено и от административнонаказващия орган.

По отношение на разноските:

По делото АНО се представлявал от упълномощен процесуален представител – ст. юрисконсулт П.С-Й. В хода на съдебните прения, Й претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съобразно ал.4 и ал.5 на цитираната правна норма, в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ. Чл.27е от тази наредба указва, че възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. В конкретният случай, с оглед ниската фактическа и правна сложност на делото, това, че същото е приключило в едно съдебно заседание, при липса на съществени спорни обстоятелства, Съдът намира, че на АНО следва да бъде присъдено възнаграждение в

минимален размер, а именно 80лв.

При така изложеното, понастоящем „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД гр. Русе следва да бъде осъдено да заплати на Дирекция “Инспекция по труда” гр.Русе разноските за юрисконсултско възнаграждение в размер от 80.00 лв.

Поради това и на основание чл. 63, ал. 7, т.1 и чл.63д, ал.4, вр. ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 18-002015/27.07.2022г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Русе ,с което на „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ” ЕООД ЕИК: 205732401, на осн. чл.414, ал.1 от КТ е наложена “Имуществена санкция” в размер на 1500.00лв., за извършено нарушение по чл.3, ал.1, т.1 б.“б“ от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда, вр. чл.121а, ал.1, т.1 от КТ, като променя основаниято за налагане на административно наказание “Имуществена санкция” в размер на 1500лв. - **по чл.414, ал.3 от КТ.**

ОСЪЖДА „РЕЯ КЕЪР БЪЛГАРИЯ“ЕООД гр.Русе , с ЕИК: 205732401, да заплати на Дирекция “Инспекция по труда” гр.Русе, направените от нея разноски по делото за юрисконсулт в размер на 80.00 лв. /осемдесет лева/.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд - гр.Русе.

Съдия при Районен съд – Русе: _____